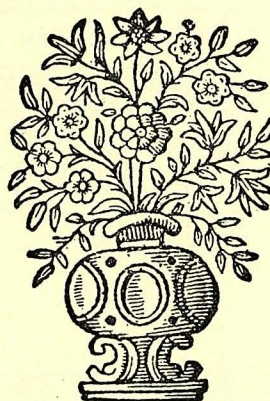
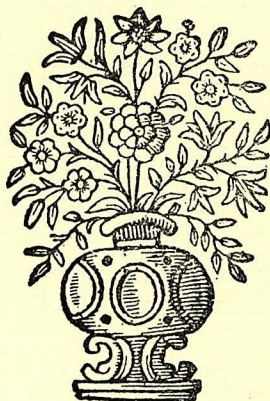

GOIGS A SANT PERE D'ESCORCA (MALLORCA)

Puix que vós sou el porter del Reialme que ens espera: pas de franc dau-nos, Sant Pere, del primer fins al darrer.

Dins Escorca, en l'alta serra, no molt lluny d'uns grans fondals, entre alzines i penyals, hi ha uns clapats de bona terra, on els avis temps enrera vos hi alçaren un cloquer.
Puix que vós sou el porter...

L'alqueria, la campana, la capella, son altar..., amoixats, sense parar, pel galeig d'una fontana, d'un redòs que és de quimera ne fan un cel vertader.
Puix que vós sou el porter...

D'ahir enllà..., quan l'Alt En Jaume conquerí als sarraïns aquesta Illa d'or i robins, s'expandí arreu el baume de la Fe, (la vertadera), talment el foc d'un fester.
Puix que vós sou el porter...

Mallorca, al punt i a l'hora, florí temples i merlets; convidant de tots indrets els fidels, per —a sa vora—

lloar Déu sots la Senyera del Rei En Jaume Primer.
Puix que vós sou el porter...

Closa ja la Reconquesta, s'establí aquí de rector, —ple de fe, de zel i amor— un monjo de blanca vesta, que féu créixer amb esponera l'Església del temps primer.
Puix que vós sou el porter...

El capvespre d'un bon dia el monjo i un pastorell dugueren el ric joiell d'una imatge de Maria, trobada dins la tronera d'una timba, entre un batzer.
Puix que vós sou el porter...

Aqueix temple, antic de dies, —guardiola de marfil— fa vuit segles fou cambril (esclatant de melodies), de la Verge, que ara impera de l'un a l'altre coster.
Puix que vós sou el porter...

Parroquians i Consistori d'Escorca, Lluc i Almallutx, (oblidant penes i enuigs), dins i entorn de l'Oratori feien, plegats, la preguera

i les festes de carrer.
Puix que vós sou el porter...

Els aiguats i el bandidatge feren abat i enderroc d'aqueix bell i sagrat lloc, tornant-lo un catau salvatge pel carboner i la cacera, pel voltor i l'esperver...
Puix que vós sou el porter...

Fa pocs anys que —amb osadia— la casa Marquès - Le-Senne, (en el nom de Déu. Amén!) aquí el culte restablia. I aixís, com segles enrera, l'Apòstol sa seu hi té.
Puix que vós sou el porter...

De bell nou la raconada d'Escorca és un petit cel: saborós més que la mel, delitós com la besada. Qualcú ha dit que Escorca era «d'Adam i Eva el verger».
Puix que vós sou el porter...

L'oratjol i les petjades de Déu, dintre el tal jardí, hora foscant i el matí, s'hi senten moltes vegades. I un fa, (com va fer Sant Pere): «Aquí dalt, que estam de bé!»
Puix que vós sou el porter...

Lletra: P. Bartomeu Matheu i Caimari, M.SS.CC.

Música: P. Rafel Juan i Mestre, M.SS.CC.

V/. Tu ets Pere.

R/. I damunt aquesta pedra edificaré la meva Església.

PREGUEM

Oh Déu, que a l'entregar al vostre Apòstol Sant Pere les claus del regne dels cels, li vàreu concedir potestat de lligar i deslligar; concediu-nos que, amb el vostre auxili, ens alliberem de les lligadures dels nostres pecats. Vós que viviu i regna amb el Pare en la unitat de l'Esperit Sant, Déu pels segles dels segles. R./. Amén.

Moderat

TORNADA

Puix que Vós sou el por - ter del re -
 -ial - me que ens es - pe - ra: pas de franc, pas de
 franc dau - nos, Sant Pe - re, del pri - mer fins
 el da - rrer. pas de franc, pas de franc dau -
 nos Sant Pe - re, del pri - mer fins el da - rrer.

COBLA

Dins Es - cor - caen ple - na se - rra,
 no molt lluny d'uns grans fon - dals en - treal -
 -zi - nes i pe - nyals hi ha uns cla - plats de bo - na
 te - rra on els a - vis temps en - rre - ra
 vos hial - ça - ren un clo - quer.

NOTA HISTÒRICA

L'església de Sant Pere d'Escorca fou la primera parròquia del terme de les Muntanyes, una de les esglésies més antigues de Mallorca. Edificada molts pocs anys després de la conquesta, tingué per sufragànies les capelles de Sant Salvador del Puig d'Almallutx, de Sant Llorenç de Tuent i Sa Calobra i de Lluc. Aquí des del primer temps tingué altar la imatge de la Mare de Déu de Lluc, la més venerada de l'illa; de tal manera que, el bisbat, l'any 1456, se sentí obligat a traslladar a Lluc la parròquia. Des de llavors ençà a l'església de Sant Pere sols s'hi celebrà missa els diumenges i dies de festa.

Començà la decadència del temple, sols detinguda per reparacions momentànies. Amb tot i fer-s'hi cada any la festa del patró, seguiren els elements la tasca demolidora, tant que al nostre temps la reparació total es feia urgent: i féu-la amb amor la família Marquès - Le-Senne, propietària de la possessió d'Escorca.

Avui es torna a celebrar amb esplendor la festa de Sant Pere a l'església restaurada, amb missa a la tarda, sermó, cant dels goigs, i després refresc, que ofereix al poble el Magnífic Ajuntament d'Escorca.

Rafel Juan i Mestre, M.SS.CC.